

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr.
Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X,
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Janem Zrnovským
sídlem nám. Dr. E. Beneše 4/12, Liberec
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 9. 2021, č. j. X, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 4 719 Kč k rukám Mgr. Jana Zrnovského, advokáta, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2021, č. j. X, jímž byl žalobkyni od 18. 5. 2021 odňat invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 4. 2021 již není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 30 %.
2. Žalobkyně v žalobě především namítala, že žalovaná nezjistila přesně a úplně skutkový stav a neověřila, jaký je skutečný aktuální zdravotní stav žalobkyně. Nezabývala se dostatečně lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, kteří vrácení invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně jednoznačně doporučovali. Žalovaná nedostatečně zohlednila, že žalobkyně v roce 2017 utrpěla těžký úraz, při kterém došlo k ruptuře šlachy čtyřhlavého svalu pravé nohy. Zranění a jeho následky pociťuje žalobkyně do současnosti. Žalobkyně nemůže chodit po nerovném terénu, nemůže provést dřep ani klek, je omezena i ve schopnosti vykonávat soustavnou práci, neboť trpí bolestmi. Tyto okolnosti vyplývají z lékařské dokumentace, kterou žalobkyně doložila, a měly být při rozhodování žalované zohledněny. Žalobkyně zdůraznila, že invalidní důchod pobírá minimálně od roku 2011, neboť trpí závažným onemocněním páteře ve formě ankylozující spondylitidy IV., tzv. Bechtěrevova nemoc. Tento zdravotní handicap není možné vyléčit, pouze vhodnou léčbou tlumit projevy nemoci. Prodělaný úraz chronickou chorobu žalobkyně, resp. její projevy zhoršil. Aktuálně je její hybnost omezena nejenom v oblasti páteře a zad, ale i v oblasti horních a dolních končetin, které byly v důsledku zranění a léčby postiženy. Žalobkyně uzavřela s tím, že aktuálně zvládá svou práci na administrativní pozici pouze s vypětím sil a za cenu opětovného zhoršení zdravotního stavu. K žalobě přiložila lékařskou zprávu ze dne 9. 11. 2021, kterou zhoršení svého zdravotního stavu dokládala.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná konstatovala, že napadené rozhodnutí vydala na základě lékařského posudku ze dne 7. 9. 2021, dle něhož došlo k poklesu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu nepříznivého zdravotního stavu o 30 %. Dle žalované splňuje lékařský posudek požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi. S ohledem na námitky žalobkyně žalovaná navrhovala provést důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyni byl od 11. 8. 2011 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
5. Dne 10. 11. 2020 lékař Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) dospěl na základě žádosti žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu k závěru, že žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž jde nadále o invaliditu I.

stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Dle lékaře OSSZ poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění. Žalovaná následně vydala dne 4. 12. 2020 rozhodnutí, kterým rozhodla, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

6. V řízení o námitkách posoudila zdravotní stav žalobkyně dne 7. 4. 2021 posudková lékařka žalované. Posudková lékařka žalované vyšla z lékařského nálezu pro posouzení zdravotní stavu od praktické lékařky X., spisové dokumentace lékařské posudkové služby z přechozích jednání, profesního dotazníku a odborných lékařských zpráv: Ambulance rehabilitace a fyzikální medicíny (Liberec), X ze dne 1. 9. 2020, 26. 5. 2020 a 28. 11. 2019, EMG vyšetření neurologie (Liberec), X ze dne 19. 8. 2020, Ambulance ortopedie (X), X ze dne 13. 8. 2020, 23. 1. 2020, 5. 12. 2019, 7. 2. 2019 a 27. 6. 2019, X (X), X ze dne 2. 4. 2019, propouštěcí zpráva z ortopedie Krajské nemocnice Liberec z 13. 11. až 16. 11. 2018, propouštěcí zpráva z traumatologicko-ortopedického centra Krajské nemocnice Liberec z 15. 2. až 20. 2. 2017, Chirurgie (Liberec), X ze dne 13. 12. 2016. Posudková lékařka žalované na rozdíl od lékaře OSSZ dospěla k závěru, že žalobkyně nadále není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle posudkové lékařky žalované zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 30 %. Posudková lékařka žalované konstatovala, že po zhodnocení všech doložených odborných nálezů s přihlédnutím ke kvalifikaci žalobkyně a vykonávanému povolání administrativního charakteru lze konstatovat, že onemocnění je stabilizované, s lehkým funkčním dopadem, a žalobkyně je na ně dostatečně adaptovaná. Jedná se o lehké funkční postižení osového skeletu, lehce omezující pohyblivost žalobkyně a její zatížitelnost pro nadměrnou zátěž. Pro polyartrotický syndrom (humeroskapulární periartritida pravého ramene, vnitřní poruchy levého kolenního kloubu, tendomyalgie čtyřhlavého svalu stehna vpravo po ruptuře v roce 2017) a chronický syndrom karpálního tunelu oboustranně - lehký až středně těžký je horní hranice stanoveného rozmezí navýšena o 10 %, na celkovou míru poklesu pracovní schopnosti 30 %.
7. Žalovaná proto vydala dne 3. 5. 2021 rozhodnutí, kterým rozhodla, že žalobkyni se od 18. 5. 2021 odnímá invalidní důchod.
8. V řízení o námitkách znovu posoudila zdravotní stav žalobkyně posudková lékařka žalované a dospěla k závěru, že žalobkyně skutečně není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 30 %. Jako den zániku invalidity bylo stanoveno datum 7. 4. 2021. K jednání o námitkách byly doloženy nové lékařské zprávy z Revmatologie a interny Liberec, X ze dne 3. 6. 2021 a 20. 5. 2021 a Plicní ambulance Liberec s. r. o., X ze dne 26. 5. 2021. Dle posudkové lékařky žalované je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti ankylozující spondylitis IV. až V. stádia dle nálezů ze dne 3. 6. 2021. Jedná se o postižení obou sakroilakálních skloubení a bederní, hrudní a krční páteře s projevy entezopatickými, koxartróza, gonartróza, stav po operaci krční páteře s pokročilou regresí, stav po ruptuře čtyřhlavého svalu vpravo. Míra poklesu pracovní schopnosti pro ankylozující spondylitidu byla stanovena pro postižení více než dvou úseků páteře s omezením pohyblivosti, které bylo hodnoceno jako lehké až středně těžké postižení páteře s klidným kloubním nálezem stran zánětlivosti. Pro další komorbiditidy bylo zvoleno posouzení pro středně těžké funkční postižení dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 3c s číselnou hodnotou 30 až 40 %, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti pro hraniční plnění položky a schopnost soustavné výdělečné činnosti stanovena na 30 %. Zdravotní stav byl posouzen na základě aktuální doložené zdravotnické dokumentace, která byla shledána dostačující a posouzeny byly doložené zdravotní obtíže žalobkyně, tedy i stav po ruptuře šlachy čtyřhlavého svalu pravé dolní končetiny. Následky však nevedou k nevládnutí lehké sedavé práce. Žalobkyně má dostatečný pracovní potenciál, vykonává administrativní práci na plný úvazek. Zdravotní stav umožňuje soustavnou výdělečnou činnost. Při jednání o námitkách bylo postižení na rozdíl od předchozího hodnocení posouzeno nadále jako středně těžké s tím, že byl položen důraz na schopnost vykonávat výdělečnou činnost na stejné pozici od roku 1999. Žalobkyně není závislá na uplatnění svých pracovních schopností na chráněném trhu práce. Posudková lékařka žalované uzavřela, že žalobkyně nadále i přes změnu způsobu posouzení oproti předchozímu řízení nesplňuje kritéria invalidity I. stupně.

9. Ze závěrů tohoto lékařského posudku žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v I. stupni potvrdila. Žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, u kterého je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30 až 40 %, pro hraniční plnění obsahu položky a schopnost soustavné výdělečné činnosti byla zvolena dolní hranice procentního rozpětí, tj. 30 %. Přezkumem zdravotního stavu nebylo zjištěno funkční postižení takové závažnosti, které by odpovídalo invaliditě. Od roku 2011 došlo zcela jistě k progresi v hybnosti páteře, ale spíše na rozhraní lehkého a středně těžkého hybného postižení.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a z hlediska námitek žalobkyně, které se týkaly nesprávného posouzení zdravotního stavu a určení procentní míry poklesu její pracovní schopnosti, přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2. s. ř. s.).
11. Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o nároku žalobkyně na invalidní důchod. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 % avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní

schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

12. Protože se námitky žalobkyně soustředily do posouzení jejího zdravotního stavu, doplnil soud posouzení zdravotního stavu posudkem PK MPSV, pracoviště Ústí nad Labem v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.
13. Ve věci proběhlo dne 2. 6. 2022 ústní jednání, při němž žalobkyně i žalovaná setrvali na své dosavadní argumentaci. Soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 6. 4. 2022.
14. PK MPSV v posudku ze dne 6. 4. 2022 konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí došlo u žalobkyně v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem k poklesu její pracovní schopnosti celkem o 35 %. Jako dominující příčinu s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti PK MPSV označila shodně s posledním posudkem posudkové lékařky žalované zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, míru poklesu pracovní schopnosti však stanovila vyšší. Střední hranici rozmezí, tj. 35 %, PK MPSV použila s ohledem na postižení dvou úseků páteře s postižením více jak dvou kloubů s lehkým až středním postižením s přetrvávající aktivitou onemocnění. Položku 3d stejné kapitoly a oddílu PK MPSV použít nemohla, protože tento funkční nález nebyl u žalobkyně přítomen. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je onemocnění ankylozující spondylitida RTG stádium IV, klinické stádium IV. Vzhledem k dříve udávanému stádiu III a nyní přítomnosti syndesmo-fytů i na velké Th páteři se jedná o stádium IV, což svědčí pro progresi onemocnění. V klinickém obraze jsou přítomné chronické, trvalé potíže zánětlivého charakteru s nutností denního užívání NSA (noční bolesti budící ze spaní, ranní ztuhlost, denní bolesti při déle trvajících statických polohách) svědčí pro stálou aktivitu onemocnění kolísavé intenzity. Z vyhodnocení je dle PK MPSV zřejmé, že se z funkčního hlediska jednalo o invaliditu I. stupně. Pro invaliditu II. stupně nebyla z funkčního hlediska naplněna kritéria. PK MPSV zdůraznila, že na rozdíl od posudkového lékaře OSSZ a posudkové lékařky žalované neprokázala ve zdravotním stavu plnou stabilizaci dominujícího onemocnění. Dále bylo přítomné středně těžké funkční omezení levého ramene (nedominantní končetina), dif. dg. při základním onemocnění nebo degenerativní etiologie a lehké omezení levého kolenního kloubu. Konstatován i pomalu progredující oboustranný syndrom karpálních tunelů, funkčně hodnocen jako lehký až středně těžký, lehké chronické radikulární postižení C5 a C6 vpravo. Popisované vleklé tendomyalgie, blokády a svalové spasmy krční a hrudní páteře. Žalobkyně byla schopná vykonávat dosavadní administrativní zaměstnání ve zkráceném pracovním úvazku s ohledem na neschopnost vykonávat práce v déle trvajících statických polohách a s ohledem na progredující oboustranné SKT a prokázanou progresi dominujícího onemocnění.
15. Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud

neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.

16. V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, žalobkyně byla jednání PK MPSV přítomna a při jednání vyšetřena odborným lékařem z oboru revmatologie. Žalobkyně měla také při jednání PK MPSV možnost se ke svým subjektivním potížím vyjádřit. Přítomnost odborného lékaře z uvedeného oboru byla zvolena s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení posudkovými službami OSSZ a žalované. Soud ověřil, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů. Vycházela ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Aleny Brabcové, spisové dokumentace OSSZ a spisové dokumentace námitkového řízení. Při jednání PK MPSV žalobkyně předložila zprávu z revmatologie ze dne 20. 5. 2021 a 9. 11. 2021 MUDr. S. R. V posudku PK MPSV je uvedeno, že zjištěné postižení zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a v jakém rozsahu v jeho důsledku poklesla pracovní schopnost žalobkyně, a to v souladu s vyhláškou o posuzování invalidity. PK MPSV vysvětlila, proč stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na střední hranici rozpětí stanoveného příslušnou položkou přílohy k vyhlášce. Zdůraznila, že na rozdíl od posudkového lékaře OSSZ a posudkové lékařky žalované neprokázala ve zdravotním stavu žalobkyně plnou stabilizaci dominujícího onemocnění a střední hranici zvolila s ohledem na postižení dvou úseků páteře s postižením více jak dvou kloubů s lehkým až středním postižením. Zdůvodnila také, proč zdravotní postižení žalobkyně zařadila pod příslušnou položku vyhlášky. Krajský soud opakuje, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočtení procentní míry poklesu pracovní schopnosti, sám neprovádí, protože jde právě o ten tip odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise.
17. Soudu nezbyvá než uvést, že v projednávaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti o 35 % k datu vydání napadeného rozhodnutí a pokud žalovaná vycházela z posudku OSSZ a vlastní posudkové služby, které dospěly k nesprávnému závěru o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně pouze o 30 %, vycházela z nesprávně zjištěného skutkového stavu.
18. Soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán vysloveným právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby ve věci znovu rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu I. stupně.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
20. V uvedené věci měla úspěch žalobkyně, soud jí proto proti žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátem, náleží jí tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Výše odměny a náhrady

hotových výdajů byla stanovena v rozsahu vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Odměna byla stanovena v souladu s § 7, § 9 odst. 2 uvedené vyhlášky ve výši 1 000 Kč za jeden úkon právní služby, přičemž soud odměnu počítal za 3 úkony právní služby ve smyslu § 11 písm. a), d) a g) uvedené vyhlášky, celkem tedy ve výši 3 000 Kč. Náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby, tedy celkem 900 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 3 900 Kč byla v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 819 Kč. Žalované soud uložil, aby celkovou částku 4 719 Kč zaplatila k rukám právního zástupce žalobkyně v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. června 2022

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně